சிவமயம்

உபதேசவுண்மைக்கட்டளை

இகபரங்களிலுள்ள ஆத்மகோடிகளுக்குள் தெய்வகதியாய் ஒவ்வொருவருக்குக் கிருதகர்ம புண்ணிய பரிபாகத்தினுல் இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்பில் இந்தத்தேகாதிப் பிரபஞ்ச முதலியவனைத்தும் தோன்றி நின்றழியுந்தன்மை ஏகதேசத்தில் காட்சிப்பிரமாணமாய் விளங்கும்.

அங்ஙனம் விளங்குவதைக் கருத்திலூன்றி விசாரிக்குமிடத்து இதனுற்றுன்பமேயன்றி இன்பமில்லையென்றும், இந்தச்சரீரம் உற்பத்தி நாசமடைகிறபடியால் இதனுல் வருஞ்சுகதுக்கம் அனுபவிக்கிறவனே பசுவென்றும், நாமதேகத்தையறிந்து உற்பத்திசெய்துகொள்ளக் கூடாமையினுல், ஒருவரிருந்து தனுவாதிகளைக் கொடுத்து வினைவழியே யூட்டிவிக்கின்ற தன்மையினுல் அவரே பதியென்றும், பதிக்கும் பசுவுக்குமுள்ள தாரதன்மியங்களைச் சற்றுமத் தெரியவொட்டாமல் மறைத்துநின்றதே பாசமென்றும், இந்தத் திரிபதார்த்த நிச்சயமுந்தெரியாமல் அனுதியேமூலா ஜானத்தினுல் பந்தப்பட்டு நின்று அந்தப்பந்தத்தினுல் நால்வகையோனி, எழுவகைப்பிறவியிலும், எண்ணிறந்த சரீரங்களெடுத்து, தாபத்திரயாக்கினியினுல் தகிக்கப்பட்டு, துக்க சாகரத்திலமிழ்ந்தினேமென்றும், சாமான்யமாகச்சற்றே விவேகமுண்டாகும்.

அங்ஙனம் விவேகிக்குமிடத்து, இப்போதடுத்த தேகத்திலனுபவிக்குந் தாபத்திரயங்களை விசாரிக்கும்படிவரும், அங்ஙனம் விசாரிக்குமிடத்து, தேகமேநாமற நிச்சயத்தினல் இத்தனை துன்பமும் வந்ததென்று தோன்றும், இந்தநிச்சயம் எதனல் வந்ததென்று விசாரிக்குமிடத்து, அவிவேகத்தினல் வந்ததென்று தோன்றும், அவிவேகம் எதனல்வந்ததென்று விசாரிக்குமிடத்து, மூலாஜ்ஞானத்தினல் வந்ததென்று தோன்றும்.

இங்ஙனம் தோன்றுவது முற்பிறப்பிற் செய்த நிஷ்காம்ய புண்ணியபலத்தினல் ஈஸ்வரானுக்கிரகம் பொருந்திச் சுத்தவாசனையோடுந் தோன்றிய மானிடப் பிறப்பிலன்றி மற்றப்பிறப்பில் தோன்றதபடியினல், இந்தமானிடசரீரம்பெறற அருமை விளங்கும்.

இந்தச்சரீரம்மின்னல்போல விளங்கியழிகின்ற சிறுமையும், விசாரித்தறிந்து இந்தச்சரீர நீங்குமாகில், எந்தச்சரீரம் வருமோர்வென்னும் பயத்தினல் இந்தச் சுத்தவாசனை பொருந்திய மானிட தேகத்திலன்றி வேறெரு தேகத்தில் சத்தியோன் முத்திபெறக் கூடானென்னுந் திடங்கொண்டு, இந்தத் தேகமிருக்கும்பொழுதே கருணாமூர்த்தியாகிய சற்குருவை யடைந்து, அநித்திய அசுத்த துக்கலட்சணமாகிய சரீரதாபநீங்கி, நித்திய சுத்தசுகலட்சணமாகிய சொச்சொரூபத்தைப் பெறவேண்டுமென்கிற தாகத்தினல் உள்ளத்தில் விசாரக்குறிப்புண்டாகும்.

அந்தவிசாரமேலீட்டினால் மலைக்கட்படுந்தீ வெப்பத்திலகப்பட்டஅந்தகன், மார்க்கக்கந் தெரியாது நின்றுநீர் தேடுந்தன்மை போலத்தாபத்திரயாக்கினியினால் வெந்து, இருள் பிணிப்பினால் மார்க்கந்தெரியாமல் அஞ்ஞானதாபந்தணிக்கும் பொருட்டு அறுதிசுய சொருபானந்த ஞானாசாரியரைத் தேடுமிடத்து, இவனுள்ளக்குறிப்பை யறிந்து இவனுட்டோய்வற நின்ற சுகசொரூபமே கருணைகூர்ந்து சலமே ஆலங்கட்டியாய்த் தடித்தது போலச்சதேக்சீவன்முத்தி அறுதியாகிய குருலிங்கஜங்கம வடிவமாய்த்தடித்து சீவகாருணியம்-ஈசுரபக்தி - பாசவயிராக்கியம்

பிரமஞானமென்னும், நாற்குணங்களுங் குறைவின்றி விசேஷப்பிரசித்த வொழுங்காய்த் திருமேனிகொண்டெழுந்தருள வரும்.

அதெப்படியென்னில் சூரியவிம்பம் எங்கும் வியாபித்திருந்தாலும் நிருமலமான கண்ணாடியில் விசேஷவிம்பம் பிரதிபலிக்கிறதுபோல சிவம் எங்கும் பரிபூரணமா யிருந்தாலும் சதேகசீலன்முத்தியறுதியாகிய குருலிங்கஜங்கமவடிவத்தில் அகமும்புறமும் விளங்கி மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பதுபோல மூன்றுகுறியாகிய மானிடசொரூபத்தைக்காட்டிச் சற்சீடனைத் தன்மயமாகச் செய்விக்கும் பொருட்டு, கிருபையினா லெழுந்தருளிவரும்.

அங்ஙனமான தரிசனங் கிடைத்த போது, மோக்ஷவிருப்பங் கொண்ட அதிதீவாபக்குவமுள்ள சீடனுனவன் அதிமோகியைப் போல நிறைந்த பத்தியங்கங் கொண்டு, மூன்றுருவையஞ்சற் பாவகமாய்ப்பவித்து தோத்திரவணக்கத்துடன் ஆப்த-அங்க-தான-சற்பாவமென்னு நான்கு பணிவிடைகளுஞ்செய்து, ஸ்ரீசற்குருவின் திருவுளப்பாங்காய் நடந்து, அவரது திருவருள்சுரக்குமளவும் எதிர்பார்த்திருக்கு மிடத்து ஸ்ரீசற்குருகடாட்ச வீக்ஷணிய த்தினுலும், அவரது தரிசன பாத தீர்த்தப் பிரசாத மகிமையினாலும் சீடனதுமும்மலங்களும் மூன்றுவடிவிற் கரைந்து, இவனும் அந்த முக்குறியில் லயமாகுமிடத்து உடல் பொருளாவிமூன்றும் குருலிங்க ஜங்கமத்துக் கர்ப்பணமாகி சற்குருவுக்குஞ்சீடனுக்குங் கண்ணுமிமையும் போல் உடன்பட்டாமையினுல் அந்தப்பக்குவத்தில் இருவினையொப்பு மலபரிபாகம்வரும். அதனுல் சத்திநிபாதம் பதிந்துவரும். அதனுல் ஞானவிசார முண்டாம். அதனுல் தற்றரிசனமுண்டாம். அதனுல் அகண்டபரி பூரணசொரூப சாக்ஷாத்கார நிரதிசயானந்தத்தை யென்றைக்கடைவோ மென்கிற ஆவேசமும், கண்ணீர்ததும் பின்முதலிய எண்குணமும், அரைநோக்க முதலிய தசாவஸ்தைளு முண்டாகும் அதையறிந்து சோதிக்கும் பொருட்டு, சற்குருதினேதினே பரிக்ஷித்துவருவர். அங்ஙனம் பரிக்ஷிமிக்கு, சீடனுனவன் உலகத்தின்கண் ஒருவனது வியாதியை நிச்சயித்து அவிழ்தங்கொடுத்துத்தணிப்பது போல நமக்கு அனேகஜன்ம வாசனையாய்வந்துள்ள சகலகேவலமாகிய பவவியாதியை

நீக்கும்பொருட்டு ஒருகைம்மாறிலும் விருப்பமின்றிய குருசுவாமிகள் நம்மைப் பரிபாலிக்கின்றது. இதனல் பின்பு மாறுதலுக்கிடமில்லை யென்று நிச்சயங்கொண்டு, சுவணமானது புடத்துக்குப்புடம் மாற்றேறுதல் போல் ஆசிரியர் பரிக்ஷிக்கப்பரிக்ஷிக்க தெளிவடைந்து சமரசபத்தியங்கத்தினுல் சூரிய சந்நிதானத்தி லுருகுகின்ற வெண்ணெய் பாவைபோல சற்குரு சந்நிதானத்தில் நின்று, நாளுக்குநாள் இருட்போதங்கரைந்து கரைந்துருகி அஞ்சலியஸ்தனுய் தேகத்தைவிட்டுநீங்காத சாயைபோல சற்குருதரிசனத்தைவிட்டுநீங்காதிருப்பன்.

அங்ஙனமான அதிதீவர பக்குவமுள்ள சீடனுக்கிரங்கி, அஸ்மஸ்தகசையோகஞ் செய்து, திருவடிசூட்டி, பஸ்மகவசந்தரித்து, தக்ஷணமேவிதி துஷேத சூனியமாகிய வேதாந்த சித்தாந்தசமாசப்பேர் மகாவாக்கியமாகிய அதிசூக்ஷமரகசியார்த்தசிரவண் தீபத்தை அவர் பரிபாகமாகிய அகண்டதகளியில் பரபத்தியாகிய ஆச்சிய நிறைவருத்தின் வற்றிலேற்றி ஐயந்திரிவாகிய காற்றசைக்கரதிருக்கும் படியணமாகிய திரைச்சீலை கட்டுவித்து, சிட்டங்கட்டுதல்போல் அண்டபிண்டங்களில் மவுட்டியமலைவு பீடியமலிருக்க, நிதித்தியாசனமாகிய தூண்டுகோலால் தூண்டித் தூண்டி அறுதி அகண்ட பரிபூரணுனந்த சாக்ஷாத்காரவனு பவத்திற்கரைந்து நின்று, சகசானுபூதி விளக்கமாய் இருந்தபடியேயிருக்கும் உபதேசவுண்மையை யனுக்கிரகஞ்செய்தருளினர்.

அங்ஙனமானசீடன்பெத்தத்திசையில் இருளில் சொச்சொரூபமிருந்துந் தோன்றுமல்மருள் வடிவ மேசகசமானது போல சுவானுபூதியாகிய முத்தித்திசையில் மருட்சொருபமிருந்துந் தோன்றமல் அருள்வடிவ மேசகசமாகி அவ்வருண் மேலீட்டினுல் ஞாஞனந்தத்தைப பெற்று முடவனுக்குப்பிடிப்புநீங்கிகைகால் நடக்கவந்தும் திரும்பவும் அது தொடராதிருக்கும்படி உல்லாசமாய் நடந்து பார்ப்பதுபோல இருட்பிடிப்பு நீங்கி அருள்நடை நடக்கவந்தும், இவ்வருளில் அவ்விருட்பிடிப்பு வராதிருக்கும்படி உருளுல்லாசத்திஞல் அருள் நடைந்து பார்ப்பதுமன்றி, பெத்தத்திசையிற் றகித்த தாபாக்கினியைக் கிருபாவீக்ஷண்ய ஜலத்திஞற்குளிர்வித்து, பேரானந்த சமுத்திரத்திற்குளிப்பாட்டிய ஸ்ரீசற்குருநாதனுடைய திருவடிப் பிரதாபத்தைப்புகழ்ந்து புகழ்ந்து தேகபதன பரியந்தஞ் சுவானு பூதியைப் பிரியாதிருக்கும்படி பலவாறுகத் தோத்திரஞ்செய்து, மவுட்டியமலைவாகிய துர்வாசனைகள் தன்னைப்பீடியாமலிருக்க சகசானந்தப் பணியாகிய சீவன்முத்திசதுஷ்பாத முறைமையாகிய அனுபூதியடைந்து, விதேக கைவல்யமுத்தியைப்பெறுவன்.

இங்ஙனமன்றி சற்குரு பரிக்ஷிக்குமிடத்து, பொற்கொடி மெழுகுண்டையில் மறைவது போல் மலபோதத்திஞல் இருட்டிமிரத்தில் சிரவணுதிகள் மறைந்து, சீடனுக்குச் சொற்சுவையொழிய பொருட்சுவைவிளங்காது வராகம் பூமியையுழுது தான்வேண்டிய பொருளைவிட்டு வேறென்றை நாடுதல்போல தனதுசுக சொரூபானந்தத்திற் கனுகுலமாகிய

பொருளில் கருத்தழுத்தாமல் மலவாசனையால் சுகப்பொருள் சொல்லாய் விளங்குவதை ஆசிரியர் குறிப்பினாலறிந்து அவனை இடைவிடாமல் குருலிங்கஜங்கமப் பணிவிடைகளில் விடுத்து குருதரிசன பாததீர்த்தப் பிரசாதங்களினால் அவனுக்கு இருவினை யொப்பும் முதலிய பரிபாகம்வருவித்து அத்தியாரோடபுத்தியும் அபவாதயுத்தியும் விடுவிக்கத தொடங்கி, முன்னர் அத்தியாரோடபுத்தியை யருளிச் செய்யுற்றார்.

அஃதெப்படியென்னில் பழுதையிற்பாம்பும், கட்டையிற் கள்ளனும், கானலிற்சலமும் கிளிஞ்சிலில்வெள்ளியும்போல, சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய தன்னிடத்தில் மூலாஞ் ஞானத்தினால் அத்தியாரோபமாய் முக்குணம்பிறந்தது அவற்றுள்.

சத்துவகுணத்தில் ஈஸ்வராதிகளும், இராசத குணத்தில் சீவர்களும், தாமகுணத்தில் ஆவரணவிக்ஷேப சத்திகளும், அபஞ்சீகிருத பஞ்சதன் மாத்திரைகளும் சூக்ஷமசரீரங்களும், வஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களும், ஸ்தூலசரீரப் பிரபஞ்சங்களுமுண்டாயின.

இவற்றுள் பிரபஞ்சம் அனுபவிக்கப்படுகின்றது சீவனனுபவிப்பவன், ஈஸ்வரன் சீவர்கள் கர்மானுசாரப் படியனுபவங் கொடுப்பர்.

ஆவரணசத்தியானது ஈஸ்வரனையும் ஞானிகளையுந் தவிரமற்றைச் சீவராசிகளனைத்தையுந் திரிபதார்த்தநிச்சயந்

தெரியவொட்டாமல்நாஸதீ நபாதியென்னு மிருமுகத்திறல் மழைக்காலத்து அமாவாசைநிசியின் குமரியிருளப்போல மறைத்துநிற்கும்.

விக்ஷேபசத்தியானது, பிறவிமுதல் துணக்காரண மாயிருந்து முன்னர் விடையஞானத்தைவிளக்கிப்பின்னர் ஞானசாதனமாயிருந்துசொரூபஞானத்தைவிளக்கி வைத்து அதுவும் அந்தசொரூபஞானத்திற் பிணஞ்சுடுதடிபோல லயமாகிவிடும்.

முற்கூறிய சத்துவத்திற் சத்துவம் பிரதானமாகும் போது அதிற்பிரதிபலித்த ஈஸ்வரனுக்கு விஷ்ணுவென்றும், இராசதம் பிரதானமாகும் போது அதிற்பிரதிபலித்த ஈஸ்வரனுக்கு பிரமாவென்றும், தாமதம்பிரதானமாகும்போது அதிற்பிரதிபலித்த ஈஸ்வரனுக்கு உருத்திரனென்றும் பெயர். இதுவேமாயை இந்தமாயையும் அஞ்ஞானமாகிய *சமஷ்டி சீவகாரண சரீரமுங்கூடி ஈஸ்வரனுக்குக் காரணசரீரமாம். இதுவே ஈஸ்வரனுக்கு யவஸ்த்தை இதையபிமானித்த ஈஸ்வரனுக்குச் சுழுத்திகு அவ்வியாகிருதனென்றும் பெயர்.

இராசதத்தில் சத்துவம் பிரதானமாகும்போது அதிற்பிரதிபலித்த சீவர்களுக்கு ஞானநிஷ்டாபரரென்றும், இராசதம் பிரதானமாகும்போது அதில்பிரதிபலித்த சீவர்களுக்கு கர்மநிஷ்டாபரரென்றும், தாமதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிபலித்த சீவர்களுக்கு சோம்பல் நித்திரைமயக்கமுடையவர்க ளென்றும் பெயர். இதுவே அஞ்ஞானம். இதுவே

சீவகாரணசரீரம்- இதுவேசீவனுக்குச சுழுத்திவஸ்தை இதை யபிமானித்த சீவனுக்குப் பிராஜ¬னென்று பெயர்

*சமஷ்டி யென்பது வனமென்றும் வியஷ்டியென்பது மரமென்றுமாம் தாமசத்தில்சத்துவம் பிரதானமாகும்போது அதிற்பிரதிபலித்த விக்ஷேபசத்தியினுல் அபஞ்சீகிருத பஞ்ச தன் மாத்திரைகள் பிறக்கும். இந்த அபஞ்சீகிருத பஞ்சதன் மாத்தாரைகளும் சீவர்களது வியஷ்டி சூக்ஷம சரீரமுங்கூடி ஈஸ்வரனுக்குச்சமஷ்டி சூக்ஷமசரீரமாம். இதுவே ஈஸ்வரனுக்குச்சொப்பனுவஸ்த்தை. இதையபிமானித்த ஈஸ்வரனுக்கு இரணியகர்ப்பனென்று பெயர்.

அஃதெப்படியெனில் விக்ஷேபசத்தின்காரியமாய் சத்ததன் மாத்திரையான ஆகாயம் பிறக்கும், அதில் பரிசதன் மாத்திரையான வாய்வு பிறக்கும், அதில்ரூபதன் மாத்திரையான தேய்வு பிறக்கும், அதில்ரசதன் மாத்தாரையான அப்புறக்கும், அதில் கந்ததன் மாத்திரையான பிருதீவுபிறக்கும் தன்மாத்திரைகள் -ரு.

சத்ததன்மாத்திரை-சாத்துவீக சமஷ்டியுடன்கூடினது ஞானம் இதற்கு நிலை புருவ மையம், இராசத சமஷ்டியுடன் கூடினது சமானவாய்வு-இதற்கு நிலை நாபி, சாத்துவீகவியஷ்டியுடன் கூடினது சுரோத்திரேந்திரியம்-இதற்கு நிலை செவி, இராசத வியஷ்டியுடன் கூடினது வாக்கு-இதற்கு நிலை

வாய், சத்தம் விடயம். ஞானம்-சமானவாய்யு - சுரேத்திரேந்திரியம் - வாக்கிந்திரியம் - சத்தவிடயம் ஆக ரு-ம் சத்ததன்மாத்திரையின் கூறு.

பரிசதன்மாத்திரை சாத்வீகசமஷ்டியுடன் கூடினது மனம்-இதற்கு நிலை கண்டம், ராசதசமஷ்டியுடன் கூடினது வியானவாய்வு - இதற்கு நிலை சர்வசரீரம், சாத்துவீகவியஷ்டியுடன் கூடினது தொக்கிந்திரியம்-இதற்கு நிலைதொக்கு, இராசதவியஷ்டியுடன் கூடினது பாணிந்திரியம்-இதற்கு நிலை அஸ்த்தம், பரிசம் விடயம்.

மனம் - வியானவாய்வு தொக்கிந்திரியம்-பாணிந்திரியம் - பரிசவிடயம் ஆக ரு-ம் பரிசதன் மாத்திரையின் கூறு.

ருபதன்மாத்திரை-சாத்துவீக சமஷ்டியுடன் கூடினது புத்தி -இதற்கு நிலை நேத்திரம், இராசத சமஷ்டியுடன் கூடினது உதானவாய்வு

	ஆகாசத்தி லாகாசம்	வாயுவி லாகாசம்	தேயுவி லாகாசம்	அப்புவி லாகாசம்	பிருதீவி லாகாசம்
சாத்துவீக சமஷ்டி	ஞாதுரு மோகம்	மனம் தாண்டல்	புத்தி சங்கமம்	சித்தம் சுக்கிலம்	அகங்கார மயிர்
இராசத சமஷ்டி	சமான லச்சை	வியான ஓடல்	உதான சோம்ப	அபான உதிரம்	பிராண நரம்பு
சாத்துவீக வியஷ்டி	சுரோத்தி பயம்	தொக்கு உட்காரு	சட்சு நித்திரை	சிங்குவை வேர்வை	ஆக்கிரா ணதோல்
விஷ்யம்	சத்த துவேஷம்	பரிச நடத்தல்	ரூப தாகம்	ரச மூத்திர	கந்த மாமிசம்
இராசத வியஷ்டி	வாக்கு ராகம்	பாணி படுத்தல்	பாத பசி	பாயுர் உமிநீர்	உபஸ்தம அஸ்தி

எப்படியெனில்

பிருதீவிற்பிருதீவு அஸ்தி, பிருதீவிலப்புமாமிசம், பிருதீவிலக்கினி சர்மம், பிருதீவில் வாய்வுநரம்பு, புருதீவிலாகாசம் ரோமம் ஆக ரு-ம் பிருத வின் கூறு.

அப்புவிலப்புமூத்திரம், அப்புவிற்பிருதீவுஉமிழ்நீர், அப்புவிலக்கினி வேர்வை, அப்புவில்வாய்வு உதிரம், அப்பு விலாகாசம் சுக்கிலம் ஆக ரு-ம் அப்புவின் கூறு.

தேயுவுற்றேய்வு நித்திரை - தேயுவிற்பிருதிவுபசி - தேயுவிலப்புதாகம், தேயுவில் வாயுவு ஆலசியம், தேயுவிலாகாசம்சங்கமம் ஆக ரு-ம் தேயுவின் கூறு.

வாயுவில்வாயுவு ஓடல், வாயுவுற் பிருதீவுபடுத்தல். வாயுவிலப்பு நடத்தல், வாயுவில்தேய்வு உட்காத்தல், வாயுவி லாகாசம் தாண்டல், ஆக ரு-ம் வாயுவின் கூறு.

ஆகாயத்திலாகாயம் மோகம், ஆகாயத்திற் பிருதீவுராகம், ஆகாயதிலப்புதுஷேம், ஆகாயத்தில் தேயுவுபயம், ஆகாயத்தில் வாயுவுலசை ஆக ரு-ம் ஆகாயத்தில் கூறு.

ஆக உரு-ங்கூடிஸ்தூல சரீரமாயிற்று. இவை சடமாகையினுல் பரிசதன் மாத்திரைகளின் சாத்துவீக குணத்தினுலும், இராசத குணத்தினுலுமுண்டான

சூக்ஷ்மசரீரமிருப்பதற்குப் பாகஸ்தானமாம். இதுவே சீவனுகிஸ்தூலசரீரம். இதுவே சீவனுக்குற்சாக்கிராவஸ்தை. இதையபிமானித்த சீவனுக்கு விஸ்வனென்று பெயர் இதற்கு நிலைகண்டம், சாத்துவீகவியஷ்டியுடன் கூடினது சட்சிந்திரியம் - இதற்கு நிலைநேத்திரம் இராசதவியஷ்டியுடன் கூடினது பாதேந்திரியம் - இதற்குநிலை பாதம், ரூபம்விடயம்.

புத்தி-உதானவாய்வு சட்சிந்திரியம் பாதந்திரியம் ரூபம்விடயம் ஆ-ரு-ம் ரூபதன்மாத்திரையின் கூறு.

இரசதன்மாத்திரை-சாத்துவீகசமஷ்டியுடன்கூடினது சித்தம்- இதற்கு நிலை நாபி, இராசதசமஷ்டியுடன் கூடினது அபானவாம் இதற்கு நிலை குதம், சாத்து வீகவியஷ்டியுடன் கூடினது சிங்குவைந்திரியம்-இதற்கு நிலை நாக்கு, இராசதவியஷ்டியுடன் கூடினது குய்ந்திரியம்-இதற்கு நிலை உபஸ்தம், ரசம்விடயம்.

சித்தம் - அபானவாய்வுசிங்குவை இந்திரியம் குய்யேந்திரியம் - விடயம் ஆ-ரு-ம் இரசதன் மாத்திரையின் கூறு.

கந்ததன் மாத்திரை - சாத்துவீக சமஷ்டியுடன் கூடினது அகங்காரம் - இதற்கு நிலை இருதயம், அராகதி சமஷ்டியுடன் கூடினது பிராணவாய்வு-இதற்கு நிலைஇருதயம், சாத்துவீக வியஷ்டியுடன் கூடினது ஆக்கிராணேந்திரியம்-இதற்கு நிலை நாசி, இராசத வியஷ்டியுடன் கூடினது குதேந்திரியம்-இதற்கு

நூலபாயுரு, கந்தம் விடயம்., அகங்காரம் - பிராணவாய்வு - ஆக்கிராணேந்திரியம்-குதேந்திரியம் கந்த விடயம் ஆ-ரு-ம் கந்ததன்மாத்திரையின்கூறு.

இந்த தத்துவங்கள் (உரு) ங்கூடி சீவசூக்ஷமசரீரமாம். ஞானத்தைக்கழித்து (உச) தத்துவங்களென்றுஞ் சொல்லுவர். இதுவே சீவனுக்குச் சொப்பனவஸ்தை, இதைய பிமானித்த சீவனுக்குத்தைசதனென்று பெயர்.

இனி ஸ்தூலசரீர முண்டான முறைமை யெப்படியெனில்.

தாமசத்தில் தாமதம் பிரதானமாகும் போது அமஞ்சீகிருத பஞ்சபூதத்தினின்று பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்கள் பிறக்கும், இந்தப்பஞ்சகிருத பஞ்சமகாபூதங்களும் சீவர்களது சமஷ்டி ஸ்தூல சரீரங்களுங் கூடி ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்தூல சரீரமாம். இதுவே ஈஸ்வரனுக்கு சாக்கிராவஸ்தை - இதையபிமானித்த ஈஸ்வரனுக்கு விராட்டென்று பெயர்.

அஃதெப்படியென்னில் பஞ்சபூதங்களையும் பத்தாகச்செய்து அதுகளின்பாதியை நான்கு நான்காய்ப்பிரித்து சுவாமிசத்தை விட்டு இதராமிசத்திற்கூட்டிப் பஞ்சீகரணப்படுத்த ஸ்தூலபூத பௌதிகங்களாகும்.

இனி நால்வகையோனியாவன

அண்டசம்-உப்பீசம்-சுவேதசம்-சராயுசம் ஆக ச இவற்றுள் அண்டத்திற் பிறந்தது பட்சிபன்னக முதலியதுகள்-பையிற் பிறந்தது

தேவர் நரர் - மிருகமுதலியதுகள், வேர்வையிற்பிறந்தது ஈ-பேன் மசக முதலியதுகள்- நிலத்திற்பிறந்தது மரல-விருக்ஷ முதலியதுகளாம்.

சிலசாஸ்த்திரங்களில் சூக்ஷமசரீரத்திற்கு (கசு) தத்துவங்களென்று சொல்லியிருக்க (உச) தத்துவங்களாகச் சொல்லுவானேனென்னில் பஞ்சதன் மாத்திரைகளன்றி சூக்ஷம சரீரந்தோன்ற மாட்டாதாகையால் (உச) தத்துவங்களென்று சொன்னதே பிரமாணம்.

அந்தக்கரணம் (ச)ம் ஞானேந்திரியம் (ரு)ம் ஆக சு-ம் ஞானசக்தியாகையால் சாத்துவீக குணமென்றும், வாயுவுகள் (ரு)ம் கன்மேந்திரியம் (ரு)ம் ஆக (க0) ம் கிரியாசத்தியாகையால் இராசத குணமென்றும், ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் ஒன்றேடொன்று சேராமல் வெவ்வேறுகையினுல் வியஷ்டியென்றுஞ் சொல்லப்படும். ஆகையால் பஞ்சதன்மாத்திரைகளை விஷயமாகக்கழித்து அந்தக்கலரணம் (ச) வாயுவுக்குள் (ரு) ஞானேந்திரியம் (ரு) கன்மேந்திரியம் (ரு) ஆக (கசு)-ங் கூட்டி சூக்ஷமசரீரங்களென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்.

இவற்றின்கிரியை எப்படியெனில்

ஞானம் சமானவாயுவுடன் கூடி சுரேந்திரியத்தை அதிஷ்டித்து சத்தயிஷயத்தையறியும் ஆகையால் வாக்கு வசனிக்கும்

மனம் வியானவாயுவுடன் கூடி தொக்கிந்திரியத்தை யதிஷ்டித்து பரிசவிஷயத்தையறியும். ஆகையால் பாணி இடுதலு மேற்றலுஞ்செய்யும்.

புத்தி உதானவாயுவுடன்கூடி சக்ஷிந்திரியத்தை சிருஷ்டித்து ருபவிஷயத்யைறியும். ஆகையால் பாதம் கமனிக்கும். சித்தம் அபானவாயுவுடன் கூடி சிங்குவைந்திரியத்தை யதிஷ்டித்து ரசவிஷயத்தையறியும். ஆகையால் உபஸ்தம் ஆனந்திக்கும்.

அகங்காரம் பிராணவாயுவுடன்கூடி ஆக்கிராணேந்திரியத்தையதிஷ்டித்து கந்தவிஷயத்தையறியும். ஆகையால் பாயுருமலவிசர்க்கஞ்செய்யும். இதுவே இந்தத்தத்துவங்களின் கிரியைகளாம். இதை அத்தியாரோப யுத்தியென்று சொல்லப்படும்.

இனிஅபவாத யுத்தியாவதேதென்னில்

சொரூபமுதல் ஸ்தம்ப பரியந்தம் உண்டான முறைமைப்படியே ஒன்றிலொன்றெடுக்கிச் சொரூபமாகக் காண்பதே அபவாத யுத்தியாம்.

இங்ஙனமாகில் அதுநீயாஞ யென்னும் அத்துவிதானந்த சுகத்தைப் பெறுவதெப்படியென்னில் நீயதுவாஞ யென்று ஆசிரியர் பிரகடமாக உபதேசித்தருளு முறைப்படி முன்னர் நீயென்னுஞ் சீவனுக்குண்டான சரீரத்திரயமும், அவஸ்தாத்திரயமும், அபிமானத்திரயமும் ஆக க-ங்கழித்து அதிற்சேடித்துநின்ற சீவசாக்ஷியாகிய கூடஸ்தரிசனஞ்செய்து பின்னர் அதுவென்னும் ஈஸ்வரனுக்குண்டான சரீரத்திரயமும், அவஸ்தாத்திரயமும் அபிமானத்திரயமும், ஆக -க-ங்கழித்து அதிற்சேடித்து நின்ற ஈஸ்வரசாட்சியாகிய பிரமதரிசனஞ்செய்து அப்பால் ஆஞயென்னும் பதார்த்தமாகிய ஆனந்தாதீதமே தற்சொரூபமாய் கூடஸ்தபிரமமென்னுந் துவிதபாவமுமிறந்து அத்துவிதானந்தத்திலமிழ்ந்தி மதுவுண்ட வண்டுபோற் சுகித்திருத்தலாம். இதுவேசனகன்-மாவலி-பகிரதன் முதலிய பெரியோர்களனுபவித்த சகசானந்தானு பூதியாகும். இதைச்சற்குரு கடாக்ஷத்திஞலுண்டாகும் சுவானு பூதிகண்டு கொள்க.

உபதேசவுண்மைக்கட்டளை முற்றிற்று